

[Bernhard Baunsgaard]

blevet nedsat med ca. 1 mill. kr. Det er derfor, vi har hele miseren.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

I forlængelse af dette her synes jeg også at man i socialdemokratiet og SF skulle overveje, om det ikke ville være sådan, at man hermed instituerede, at hvis man bare sørgede for at spare på en sådan måde, at man lukkede et eller andet teater, som folketinget ikke var enig i at man skulle lukke, så fik man straks nogle penge. Det synes jeg er en måde, som i hvert tilfælde ikke animerer til ansvarlighed ude omkring i amterne.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Man kan jo fastholde sine principper så længe, at der efterhånden ikke er nogen teatre tilbage. Det er der måske en senere taler der vil gøre; jeg tror ikke, det gælder hr. Bernhard Baunsgaard.

Men hr. Bernhard Baunsgaard fører debatten på vildspor, for Niels Matthiasens princip opretholdes da efter dette lovforslag fra SF. Det er præcis den afdøde kulturministers princip, som foreslås videreført her, men på et andet grundlag, nemlig en dækning med 50 pct. i stedet for 40 pct. Offerviljen skal stadig være der.

Nu har vi talt meget om Fiolteatret, fordi det er det aktuelle i øjeblikket, men lovforslaget går jo ikke ud på, at Fiolteatret ikke må nedlægges. Forslaget går ud på, at det offerviljeprincip, som gælder inden for den danske teaterlovgivning, skal gælde på lige vilkår inden for hele landet, og der er ikke tale om at forlade noget som helst af de principper, som jeg i øvrigt sætter pris på at hr. Bernhard Baunsgaard refererer til, naturligvis.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal erindre om, at vi ikke er færdige med ordførrækken endnu.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil sige til fru Hanne Severinsen, at der står højt og tydeligt i bemærkningerne til dette lovforslag, at det ikke er forslagsstiller-

nes indstilling, at fordi et teater én gang er kommet ind under landsdelsscenen, så skal det også være sikret dér for tid og evighed. Men forslagsstillerne har altså den mening, at Fiolteatret er et meget væsentligt led i bredden i det storkøbenhavnske teatertilbud, og derfor har vi ønsket at gøre noget særligt for at bevare det. Vi vil ikke love, at vi, hver gang et teater er i fare, vil stå heroppe og bede om, at det kan fortsætte.

Men for øvrigt vil jeg sige til hr. Per Stig Møller, som nævnte Nørrebro Teater, at vi også stillede mange spørgsmål, dengang der var tale om, at Nørrebro Teater eventuelt skulle lukkes.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg kunne forstå det sidste indlæg fra hr. Ole Espersen, så skulle det princip, vi nu skal styre teatret efter, være dette, at hvis man lokalt bestemmer, at man nu ikke gider betale mere til et teater, så skal staten overtage det.

Hvorfor i alverden skulle det samme princip ikke være gældende for det øvrige land, sådan at Århus amt kan lukke sit lille Svalegangen, Ålborg kan lukke sit lille teater, Odense kan gøre det? Så kunne man sige: det er da synd, at de kun skal have ét teater, så må staten betale. Skulle det være princippet?

Per Stig Møller (KF):

Det var fru Ingerlise Koefoed, der kaldte mig op.

Nu kom det altså frem, at fordi man i Københavnsområdet har besluttet at lukke Fiolteatret, så bliver der fremsat et lovforslag her, fordi nogle folketingspartier føler, at det teater ikke må lukkes. Det vil sige, at man altså går ned og revurderer en lokal kulturpolitisk beslutning under de lokale budgetter, og i det øjeblik man finder den forkert truffet på et ganske konkret grundlag, så laver man den om. Det er jo ikke på nogen som helst måde at respektere en kulturpolitik i Storkøbenhavn eller i noget som helst andet område, at man kommer styrtende i folketinget, i samme øjeblik der træffes en beslutning helt konkret, som man ikke bryder sig om, og at man siger, at man vil have den lavet